

تأثیر نوع جلب توجه الگوی مشاهده ای بر یادگیری مهارت پرتاب دارت

مجری: محسن شفیعی زاده

عضو هیئت علمی دانشگاه خوارزمی - ۱۳۸۶

چکیده

مقدمه: هدف از انجام این تحقیق بررسی تأثیر نوع جلب توجه الگوی مشاهده ای بر یادگیری مهارت پرتاب دارت با واسطه خود-کارآمدی بوده است.

روش پژوهش: ۴۸ دانشجوی تربیت بدنی که فاقد تجربه در مهارت موردنظر بودند به طور داوطلبانه انتخاب شدند و برمبنای نمرات پیش-آزمون به چهارگروه براساس نوع تمرین و نوع توجه تقسیم شدند. جهت سنجش خود-کارآمدی از پرسشنامه خود-کارآمدی پرتاب دارت که براساس دستورالعمل باندورا و توسط محقق ساخته شد، در مراحل پیش-آزمون، اکتساب و انتقال استفاده شد.

نتایج: نتایج تحلیل عاملی نشان دادند که نوع توجه اثر معناداری بر اجرای پرتاب دارت ندارد در حالی که موجب یادگیری بهتر از طریق جلب توجه بیرونی و آن هم از طریق دخالت خود-کارآمدی می شود. همچنین بین دو گروه تمرین بدنی و مشاهده ای و تعامل نوع تمرین و نوع توجه تفاوت معناداری وجود نداشت ($P > 0.05$).

نتیجه گیری: نتیجه این که یکی از کارکردهای یادگیری جلب توجه بیرونی تغییرات روان شناختی مانند افزایش خود-کارآمدی در اجرای مهارت می باشد، ولی در مشاهده الگو جهت اکتساب ایده حرکتی، بین توجه به اندام های مجری یا اثرات حرکت تفاوتی وجود ندارد.

واژه های کلیدی: یادگیری مشاهده ای، توجه بیرونی، توجه درونی، خود-کارآمدی، پرتاب دارت